

de kwetsbare mens

een passieconcert

als verbindingen kwetsbaar worden

→ Welkom (door Hildegarde vanwege Davidsfonds)

...

passieconcert = mooie bezinnende voorbereiding op Pasen – het concert volgt het verloop van de Goede Week

om de sfeer niet te onderbreken: geen pauze + applaus sparen tot aan het einde van het concert (gsm uit!)

...

Benefiet tvv het Onderweghuis, hier in de pastorie van Hulshout. Chris Smits, vrijgesteld pastoraal medewerkster, vertelt er ons eerst wat over.

→ Over het Onderweghuis (door Chris)

... (zie [afzonderlijk blad](#))

Eindigend op dank en uitnodiging aan renaissance-koor Melpomene met dirigent Jan Melaerts.

*1. Waar mensen hun kwetsbaarheid ervaren,
mag er worden geschreeuwd, gebeden, om barmhartigheid en hulp.*

Kyrie (Maria Magdalene) – Alonso Lobo, 1555-1617

Adjuva nos, Deus – Thomas Crécquillon, ca.1505-1557

Na deze inleidende gezangen,

als een bede om barmhartigheid en hulp,

vatten we nu onze muzikale tocht door de Goede Week aan.

Mensen van alle tijden worden getroffen door kwetsbaarheid;

misschien kunnen wij, mensen, wel niet anders dan kwetsbaar zijn?

Maar er is een mens, een goddelijke mens,

die heel onze kwetsbaarheid op zich heeft genomen.

Op het Laatste Avondmaal noemt hij zichzelf een lam – het Agnus Dei –

en breekt zichzelf, als brood.

Niet dat het hem daarom makkelijk afgaat.

In de Hof van Olijven worstelt hij met zijn eigen roeping

en schreeuwt zijn kwetsbare ziel uit!

2. Witte Donderdag

*Eén is er ons voorgegaan in het dóórleven van de kwetsbaarheid,
het Lam Gods, Jezus zelf.*

In de Hof van Olijven schreeuwt hij zijn eigen kwetsbare ziel uit.

Agnus Dei (Maria Magdalene) – Alonso Lobo, 1555-1617

Tristis est anima mea – Orlandus Lassus, ca. 1532-1594

De kwetsbare mens die zich overgeeft aan zijn lijdensweg,
gaat Léven tegemoet,
ook al loopt het langs het kruis.
Hij hoopt en vertrouwt erop
dat er een God is die hem leven garandeert,
ook voorbij zijn pijn en dood.
Maar – menselijk als hij is – hoopt hij ook
dat er onderweg
mensen zijn die met hem meegaan,
bij hem willen stilstaan
en vérder gaan,
mensen die zijn lijden willen zien,
zijn pijn willen voelen,
zijn leed helpen dragen.
Dat is niet makkelijk!
Makkelijker is het weg te kijken, niet te voelen, niet te dragen ...
Kunnen wij de kwetsbare mens in de ogen kijken?
Wonderlijk zullen we ontdekken
dat híj het is die míjn pijn draagt
en genezing brengt
voor mijn kwetsbare ziel.

3. Goede Vrijdag

Een lijdensweg, een kruis ... uiterste kwetsbaarheid.

Wil ik het zien? Hoe ver ga ik mee?

O vos omnes – Tomás Luis de Victoria, 1548-1611

O Domine Jesu Christi – Hans Leo Haßler, 1564-1612

Toen boog Jezus het hoofd

en gaf de Geest.

De kwetsbare geeft zijn kracht

aan wie het wil zien

➔ (Het koor gaat zitten aan de beide zijkanten)

➔ (Als alles rustig is, gaat [Diana](#) verder:)

Toen werd alles stil

Akelig stil

Verloren stil

Niets dat overblijft

Leegte,

En wij?

Wij blijven achter

Voelen ons verlaten

Hoe moeten wij leven

als zelfs G-d zwijgt?

Hoe leef ik deze stilte?

Hoe hou ik het uit?

De spreidstand ervaren

tussen dood,

en sterven aan mezelf,

G-ds Liefde.

Door los te laten

m'n hele 'zijn',

en toe te laten

dat G-d, ten volle G-d mag zijn.

(verbondenleven.be)

➔ [Chris](#) vertelt eea over 'Stille Zaterdag spiritualiteit' (zie [afzonderlijk blad](#))

[wat het betekent](#)

[hoe dat klein concreet kan](#)

[leidt de beeldmeditatie in \(stilstaan/nabij zijn bij het lijden van de mens\)](#)

[en kondigt de stilte eropvolgend aan: in eerbied en respect voor alle kwetsbaren over de hele wereld](#)

➔ ([Diana](#) leest heel rustig de beeldmeditatie:)(zie [afzonderlijk blad](#))

We houden het even uit in die stilte ... (we proberen het 2 minuten stil te houden)

4. Stille Zaterdag

En dan wordt het stil ... heel erg stil ...

Niets meer ... alles lijkt verwoest en verloren ...

De rechtvaardige sterft door de onrechtvaardigheid ...

Incipit oratio – Dominique Phinot, ca. 1510-1556

Ecce quomodo moritur – Tomas Luis da Victoria, 1548-1611

De klacht van de profeet Jeremia

is de universele klacht

van alle mensen – persoonlijk of als natie –

die de grond onder de voeten ontnomen wordt.

Alles lijkt verwoest, alles leeg, alles té stil ...

Wat rest dan nog?

Als zelfs de rechtvaardigen worden weggerukt

door de onrechtvaardigheid,

wat rest ons dan nog?

...

En toch ...

uit stilte wordt hoop geboren,

klein als een bronnetje

borrelt het op;

het lam, stom voor zijn scheerder,

doet zijn mond niet open,

maar spreekt des te duidelijker:

Kwetsbaarheid

is de bron van nieuw leven!

...

Komt Pasen in zicht?

Maria Magdalena en de andere Maria

gingen vol droefenis naar het graf.

De kwetsbare was vermorzeld – zo dachten ze.

Ze wilden nog even bij hem zijn,

zijn lichaam eren met balsem.

Maar aarzelend wordt een alleluja geboren:

de kwetsbare is niet dood; nee, hij leeft!

5 Pasen

En toch ...

Wat on-voorstel-baar is gebeurt.

Aarzelend wordt een Alleluia geboren.

Maria Magdalene et altera Maria – Francisco Guerrero, 1528-1599

→ (Hildegarde) bedankingen en aanbod glas wijn, fruitsap, koffie
uitnodiging bisnummer: nog even terug naar het begin, naar de stilte:

Hear my prayer – Henry Purcell